

Showpaini suomalaisessa mediassa 2010-luvulla

Semi Salmikannas

Tekijä(t) Semi Salmikannas	
Koulutusohjelma Journalismin koulutusohjelma	
Raportin/Opinnäytetyön nimi Showpaini suomalaisessa mediassa 2010-luvulla	Sivu- ja liitesivumäärä 23
<p>Tässä tutkimuksessa aihe on suomalaisen median suhtautumista showpainiin. Tässä työssä tehdään sisällönanalyysiä suomalaisissa medioissa ilmestyneille showpainia käsitteleville artikkeleille. Pyrin ottamaan selville miten mediat asennoituvat viihdemuotoon ja kuinka usein sitä käsitellään.</p> <p>Tietokannassa käyn läpi showpainin historiaa, viihdemuodon tilannetta Suomessa sekä hie- man lajin tärkeimpiä käsitteitä. Lisäksi käydään lävitse sisällönanalyysia sekä faktantarkas- tusta.</p> <p>Itse tutkimuksessa otettiin käsittelyyn viiden suomalaisen valtamedian (Yle, Helsingin Sano- mat, Ilta-Sanomat Iltalehti ja MTV) julkaisemia artikkeleita ja videoleikkeitä, jotka käsittelevät showpainia vuoden 2010 tammikuusta vuoden 2017 loppuun. Artikkeleita löytyi noin 70 kap- palletta.</p> <p>Eniten huomiota sai yllättäen osakseen kotimaiset showpainipiirit, joita käsiteltiin noin 20 ar- tikkelissa. Päädyttiin siihen tulokseen, että lajia käsitellään yllättävän paljon lajin näkyvyyteen verrattuna. Ongelmaksi havaittiin termistön suuri vaihtelevuus jutusta ja kirjoittajasta toiseen, myös saman median sisällä.</p>	
Asiasanat showpaini, viihdejournalsmi, mediatutkimus, sisällönanalyysi	

Sisällys

1 Johdanto.....	1
2 Tietoperusta.....	3
2.1 Showpainin historiaa.....	3
2.2 Journalistin ohjeet ja faktantarkastus	Virhe. Kirjanmerkkiä ei ole määritetty.
3 Tutkimuksen toteutus	9
4 Tuloksien käsittely	10
4.1 Donald Trump	10
4.2 Julkisuuden henkilöt ja showpaini	11
4.3 Urheilijoiden terveys.....	13
4.4 Showpainijat kehän ulkopuolella	14
4.5 Kuolleet painijat.....	15
4.6 FCF, Starbuck ja henkilökuvat.....	16
4.7 Termistöä, otsikoinnista ja faktantarkastuksesta.....	19
5. Pohdintaa	23
Lähteet	25
Liitteet	

1 Johdanto

Showpaini (professional wrestling) on viihteen muoto, joka on kiinnostanut minua henkilökohtaisesti jo pitkään. Se yhdistää mielestäni ainutlaatuisesti kontaktilajien fyysisyyden, urheilullisen kilpailuhengen sekä performanssinomaisen juonenkuljetuksen. Suomessa showpaini on kuitenkin aina leimaantunut ”feikiksi” ja lapselliseksi. Tämä suhtautuminen oli esillä jo Ylen toimittamassa uutisvideossa vuodelta 1953 (Jälleen Uutta 122, Yle Arkisto). ”Eläköön humpuuki” toteaa minuutin mittaisen filmin kertoja sarkastisesti heti aluksi Yhdysvaltalaisien esiintyjien painiessa Helsingin Linnanmäen huvipuistossa. ”Tällä näyttöluontoisella lajilla ei ole mitään tekemistä urheilun kanssa” toteaa miespuolinen kertojanääni tuon lauseen heijastaessa suomalaisten suhtautumista showpainiin vielä tänäkin päivänä. Showpainin seuraaminen onkin rajoittunut Suomessa melko pieniin piireihin ja fanikulttuuri on säilynyt hengissä lähinnä keskustelupalstojen avulla.

Ollessani mukana showpainia käsittelevillä keskustelupalstoilla, huomasin yleisen suhtautumisen showpainin käsittelyyn suomalaisessa mediassa olevan negatiivinen. Yleisesti koettiin käsittelyn olevan pinnallista, sisältävän kuluneita käsitteitä sekä median olevan sangen välinpitämätön. Jopa muutama itse journalismin parissa työskentelevä kanssakeskustelija suhtautui aiheen käsittelyyn valtamediassa varauksella. Keskustelijat suhtautuivat siis epäluuloisesti suomalaisen median yrityksiin käsitellä aihetta. Nämä kokemukset saivat minut pohtimaan showpainin käsittelyä Suomessa. Ovatko asiat todella niin huonosti kuin annetaan ymmärtää? Suunnatessani itse journalistiselle alalle päätin tutkia asiaa ja miettiä oliko näillä näkemyksillä perustaa. Päätin keskittyä nimenomaan tälle vuosikymmenelle showpainin muuttuneen esillepanon takia (ks. luku 2).

Tarkoituksena on suorittaa sisällönanalyysi showpainia käsittelevistä artikkeleista, jotka ovat ilmestyneet suomalaisten valtamedioiden verkkosivuilla. Työssäni esittelen myös viihdemuodon historiaa maailmalla ja Suomessa antaakseni paremman kuvan aiheesta sellaisen henkilön näkökulmasta, joka tuntee viihdemuotoa. Yritän tutkia käsittelyä muuttaman avainkysymyksen kautta: miten showpainia käsitellään yleisesti ja miten siihen suhtaudutaan artikkelin sisällä? Miksi showpainia käsitellään suomalaisessa mediassa? Lisäksi tarkastelen faktantarkastuksen keinoin artikkeleita, löytyykö jutuista asiavirheitä lajin marginaalisen tunnettavuuden ja historiallisen yleisön sumutuksen vuoksi?

Tarkoituksena on tehdä sisällönanalyysi suomalaisen median tekemistä showpainia käsittelevistä jutuista. Tavoitteena on selvittää, miten suomalainen media käsittelee showpainia.

Showpainia ei ole käsitelty tutkimuksellisesti Suomessa juurikaan. Showpaini mainitaan ohimennen urheilujournalismia käsittelevässä tutkimuksessa (Vuorinen, 2007), mutta itse showpainin esittämistä mediassa ei ole juurikaan tutkittu. Lisäksi on tehty asiakastytyväisyyskysely suomalaisen Fight Club Finland -showpainiorganisaation seuraajille (Kalmeenoja, 2010), jossa kuvataan erityisen hyvin showpainin luonnetta ja historiaa.

Luvussa 2 käsitellään showpainin historiaa ja tärkeimpiä käsitteitä muun tietoperustan ohessa. Luvussa 3 käydään läpi aineiston keräämiseen ja käsittelyyn käytetyt tutkimusmenetelmät. Luvussa 4 käydään läpi analyysin tuloksia. Luvussa 5 pohditaan vielä tutkimuksen tuloksia ja mahdollisia jatkotutkimuksia.

2 Tietoperusta

Tässä luvussa esittelen showpainin kehitystä nykymuotoonsa sekä sen esillepanoa Suomessa ennen 2010-lukua. Lisäksi esittelen itse tutkimuksessa käytettävän tietoperustan.

2.1 Showpainin historiaa

Showpaini (eli professional wrestling) on viihteen muoto, joka on saavuttanut paikoin suurta suosiota erityisesti Yhdysvalloissa, Isossa-Britanniassa ja Japanissa. Viihdemuodosta on myös käytetty Suomessa termejä ammattipaini (suorana käännössanana) sekä vapaa-paini. Termin vapaapaini käyttö on virheellinen, sillä vapaapaini on yksi oikean painin muodoista ja olympialaji. Kansan suussa viihdemuodosta on myös käytetty viihdemuodon teatraalista puolta korostavaa sanaa pellepaini sekä takavuosina Suomen televisiossa näytettyä ohjelmaa Smackdown. Showpaini rinnastetaankin Suomessa ja maailmalla yleisesti World Wrestling Entertainment -painiorganisaation kanssa. Yhdysvaltalainen WWE on showpainin suurin organisaatio maailmanlaajuisesti televisiolähetysineen ja useine ulkomaan kiertueineen. Lajissa ottelijat kamppailevat erinäisissä ottelumuodoissa joskus hyvinkin väkivaltaisesti. Lajin erottaa vapaa- ja kreikkalais-roomalaisesta painista se, että ottelun kulku ja lopputulos ovat ennalta sovittuja. Lisäksi yleisiä elementtejä ovat saippua-oopperamaiset juonenkäänteet, jotka keskittyvät mestaruuksien ja vanhojen kaunojen ratkaisemiseen, haastattelut sekä atleettisuutta ja akrobatiaa vaativat erikoisliikkeet. Tärkeä osa showpainia on myös yleensä selvä jako hyviin ja pahoihin (painermein face ja heel). Suuressa osassa otteluista ja juonikuvioista toisella puolella on aina face ja toisella puolella heel. (Beekman, 2006)

Suomalainen painiorganisaatio Fight Club Finland (yleisemmin FCF tai FCF Wrestling) kuvailee lajia seuraavanlaisesti kotisivuillaan:

”Pro wrestling/showpaini, on amerikkalainen urheiluviihdemuoto, joka yhdistää tehokkaasti taistelun ja viihteen. Laji vetoaa voimakkaasti katsojien tunteisiin, sillä ottelijat vetävät yleisön mukaan ottelun dramaturgiaan hyvis- ja pahisroolien, vuorovaikutuksen sekä urheilusuoritusten kautta. Värikkäät ja karismaattiset painijat herättävät vahvoja tunteita katsojissa, kun taas matsien rytinä ja pauke pistää adrenaliinin ja testosteronin jylläämään.”(wrestling.fi)

Tulee myös huomioida, että lajin ennalta sovitusta luonteesta huolimatta showpaini on erittäin fyysinen laji. Painiminen on fyysisesti raskasta ja erinäiset liikkeet ovat vuosien harjoittelun tulosta. Painijat kuitenkin yrittävät suojella toisiaan parhaansa mukaan. Edes ammattilaiset eivät säily loukkaantumatta. Pahimmassa tapauksessa liikkeet voivat johtaa jopa kuolemaan. Surullisen esimerkki nähtiin Japanissa kesäkuussa 2009, kun painilegenda Mitsuhara Misawa laskeutui suoraan niskoilleen Back Suplex -liikkeestä. Misawan niska murtui, jonka seurauksena hän sai sydänkohtauksen. Elvytyksestä huolimatta yksi japanilaisen painin suurimmista legendoista kuoli kehässä vain 46-vuotiaana. (Slam Wrestling 13.6.2009)

Kehässä sattuneiden kuolemantapausten lisäksi showpainilla on synkkää menneisyyttä steroidien ja huumeiden kanssa. Etenkin 1980-luvulla huumeiden käyttö oli yleistä ja moni painija maksoikin myöhemmin hengellään. Surullisena esimerkkinä vuonna 1990 järjestetyssä WrestleMania 6 -tapahtumassa esiintyneistä painijoista ja managereista 15 (yhteensä 36:sta) on kuollut kuluneen 27 vuoden aikana. Suurin osa kuoli ennen aikojaan huumeiden tai steroidien käyttöjen takia. (profightdb.com)

Tärkeä termi showpainissa ja sen juonikuvioissa on "kayfabe." Kayfabe tarkoittaa lajin omaa sisäistä maailmaa, jossa showpaini on "totta." (Kalmeenoja 2010.) Yksi maailmalla tunnetuimmista esimerkeistä on kiista koomikko Andy Kaufmanin ja painija Jerry Lawlerin välillä. Lawler "mursi" Kaufmanin niskan painikehässä, jonka jälkeen Kaufman piti niskatuokea julkisuudessa. Tämä johti kuuluisaan kohtaukseen vuonna 1982 Late Night with David Letterman -keskusteluohjelmassa, jossa Lawler läimäyttää Kaufmania kaksikon sanaharakan jälkeen. Tapaus keräsi mediahuomiota Yhdysvalloissa ja paljastui vasta myöhemmin Kaufmanin kuoleman jälkeen suunnitelluksi jutuksi. (LA Times 15.11.2013) Kyseinen kuvio nähtiin myös Andy Kaufmanin elämästä kertovassa elokuvassa Man on the Moon (1999), jossa Jim Carrey esitti Kaufmania ja Lawler itseään.

Itse showpainin juuret ulottuvat 1800-luvun lopun kiertäviin sirkuksiin ja niiden voimamiesnäytöksiin. Alun perin kyse oli sirkusesityksistä, joissa kiertävät painijat haastoivat paikallisia ihmisiä otteluihin rahapalkinnosta. Nämä ammattimaiset painijat olivat käytännössä voittamattomia ja otteluiden kulkuun alettiin vaikuttaa. Tällöin paikallisten annettiin joko tarkoituksellisesti näyttää varteenotettavilta vastustajilta tai yleisön joukossa oli soluttautuneena toinen sirkuksen painija. Toisinaan yleisön seassa ollut sirkuksen oman painijan annettiin voittaa ottelu yleisön villitsemiseksi. Tämä kehitys johti sittemmin nykyaikaisen ammattipainin syntyyn. (Greenberg 2000 & Kalmeenoja 2010)

1900-luvun alkuvaiheilla ammattipainiotteluita ryhdyttiin kehittämään nykyisempään suuntaan. Painiotteluihin tuotiin mukaan aikarajat, jotta yksittäinen ottelu ei kestäisi montaa tuntia, eikä yleisö kyllästyisi. Sen sijaan, että lyönnit ja potkut tekisivät oikeata vahinkoa ja vammautumisia, liikkeitä muutettiin pehmentäviksi vammojen välttämiseksi. Painijat ryhtyivät työstämään liikkeitä ja otteluita yhdessä pitääkseen ottelun turvallisena, mutta näyttävänä. (Greenberg 2000 & Kalmeenoja 2010)

Television nousu nosti myös showpainin osaksi televisiotarjontaa ja nosti sen suosiota huomattavasti. Yhdysvallat, Meksiko, Iso-Britannia ja Japani kokivat kaikki omat showpainibuuminsa 1900-luvun puolivälistä alkaen. Showpainipromootiot pitäytyivät pitkään alueellisina, kunnes Vince McMahonin johtama WWE (silloinen WWF) otti Yhdysvaltojen kansalliset markkinat haltuunsa 1980-luvun puolivälissä. Lajin suurin suosio ajoittui kuitenkin 1990-luvun loppuun, jolloin WWF taisteli katsojaluvuista WCW (World Championship Wrestling) -promootion kanssa. (Alvarez, 2004) Nykyisin WWE:llä on maailmanlaajuinen näkyvyys, vaikka internetin suosion kasvu on tyypistänyt television katsojalukuja huomattavasti. Tarkemmalla historialla ei ole väliä tässä tutkimuksessa.

Showpaini rantautui Suomeen ensikertaa johdannossa käsitellyssä videoklipissä, jossa amerikkalaiset painijat järjestivät näytösotteluita Linnanmäellä 1950-luvulla. Toinen esimerkki on vuodelta 1968, jolloin olympiakultaa Melbournessa 1956 kreikkalais-roomalaisen painin kevyessä sarjassa voittanut Kyösti Lehtonen otteli näytösottelun Helsingin jäähallissa ("Olympiavoittaja selättää näytöspainijan, Yle Arkisto 30.5.2008). Seuraavaa yritystä pitikin odotella yli 30 vuotta. 90-luvun alussa viihteen monitoimimies Tony Halme teki lyhyen showpainiuran Japanissa sekä WWF:ssä nimellä Ludvig Borga. WWE järjesti Suomessa muutaman televisioimattoman tapahtuman vuosina 2002-2009. Vuoden 2009 tapahtuma järjestettiin samana päivänä Suomen ja Venäjän välisen jalkapallomaatottelun kanssa, joten WWE:n tapahtuman katsojaluvut kärsivät pahasti edellisiin visiitteihin verrattuna. WWE vieraillee edelleen säännöllisesti Ruotsissa ja Tanskassa.

Suomessa showpaini tuli toden teolla ihmisten tietoisuuteen Sub TV -kanavan (sillojn vielä TVTV!) alettua esittää WWE:n ohjelmia (Heikkilä 2002). Tätä ennen showpainia oli tarjolla satelliittikanavilla 1980-luvulta lähtien, esimerkiksi Eurosport-kanavalta. Tämän siivittämänä sai syntynsä myös ensimmäinen suomalainen painiorganisaatio Valhalla Pro Wrestling (VPW), joka järjesti kaksi tapahtumaa vuonna 2003 ennen kuin VPW meni nurin. Seuraavana vuonna perustettiin Pro Wrestling Finlandia (PWF) kotimaisten painijoiden voimin. Kanadalais-suomalainen Michael Majalahti, esiintyjänimeltään Starbuck, oli alkanut kouluttamaan painijoita VPW:n tapahtumia varten vuonna 2003. Nyt nuo painijat siirtyivät painimaan PWF:n tapahtumiin. Kahta vuotta myöhemmin Starbuck perusti muiden suoma-

laisten painijoiden kanssa Fight Club Finlandin (FCF) PWF:n tilalle (Majalahti, 2017). FCF on edelleen toiminnassa järjestäen tapahtumia nykyään pääasiallisesti Helsingissä, vaikka tapahtumia on järjestetty vuosien varrella myös Tampereella, Lahdessa, Raumalla, Hämeenlinnassa ja muissa kaupungeissa. Suomessa toimii hieman yli 20 showpainijaa, jotka painivat myös satunnaisesti muissa Pohjoismaissa. FCF oli myös lyhyen aikaa yhteistyössä japanilaisen SMASH-painiorganisaation kanssa vuonna 2010 useiden suomalaispainijoiden vieraillessa painimassa Japanissa. Yleisöennätyksensä FCF veti maaliskuussa 2016 Talvisota X -tapahtumaansa, joka veti Töölön Kisahalliin noin 500 katsojaa. (wrestling.fi)

Showpaini on taantuneesta suosioistaan uurtanut jälkensä amerikkalaiseen popkulttuuriin. Viittauksia showpainiin nähdään suhteellisen usein elokuvissa ja tv-sarjoissa. Darren Aronofskyn ohjaama *The Wrestler* -elokuva saavutti suurta menestystä kriitikoiden keskuudessa. (IMDB) Myös Netflixin kesällä 2017 julkaisema draamasarja *GLOW* naisten painiorganisaatiosta 1980-luvulla on saanut kehuja. Showpainijat pääsevät myös usein tekemään sivurooleja ja cameoita. Suosituimmat painijat ovat kohonneet suuriksi mediapersooniksi. Hulk Hogan on teke edelleen esiintymisiä tv-ohjelmissa, Dwayne "The Rock" Johnson on noussut yhdeksi Hollywoodin parhaimmin palkatuista näyttelijöistä, Jesse Ventura toimi Minnesotan kuvernöörinä vuosina 1998 -2002 ja onpa Yhdysvaltojen presidentti Donald Trumpillakin kytköksensä Vince McMahoniin ja WWE:hen. Meksikossa legendaarinen El Santo tähditti useita elokuviaan ja kuoli kansan kulttisankarina (Madigan, 2007). Rey Mysterio Jr:n naamio on puolestaan iskostunut tunnetuimmaksi luchador-naamioksi. Japanissa Hiroshi Hase siirtyi onnistuneesti painijasta pitkäaikaiseksi poliitikoksi. Samoin teki myös Antonio Inoki, joka on myös pyrkinyt elvyttämään suhteita Pohjois-Korean kanssa. Viime vuosina myös showpainijat Rhyno (Terrence Guido Gerin) ja Kane (Glen Jacobs) ovat kampanjoineet vaihtelevalla menestyksellä. Nykypäivän tähdistä etenkin John Cena ja Randy Orton ovat nauttineet hetkensä valokeilassa internetin meemikulttuurin avulla.

2.2 Journalistin ohjeet ja faktantarkastus

Kuten aiemmin mainittiin, ei showpainilla ole olemassa olevaa suomalaista tutkimusta, joten tässä osiossa paneudutaan lähinnä Journalismin sääntöihin, sekä viihdejournaliin Suomessa. Lähden tekemään sisällönanalyysiä niihin pohjautuen. Journalistin ohejita tarkastellaan erityisesti faktantarkastuksen kannalta.

Suuri osa journalismin julkaisijoista Suomessa noudattaa tavallisesti eettisiä koodeja ja normeja, jotka tiivistyvät Journalistin ohjeisiin (Mäntylä, 2008 & Johansson 2017). Ohjeiden noudattamista valvoo Julkisen sanan neuvosto eli JSN, joka on tiedotusvälineiden kustantajien ja toimittajien perustama itsesääntely-elin, jonka tehtävänä on tulkita hyvää journalistista tapaa ja puolustaa sanan- ja julkaisemisen vapautta. Neuvosto käsittelee myös toimittajan menettelyä tietojen hankinnassa. (JSN.)

JSN määrittelee sananvapauden demokraattisen yhteiskunnan perustaksi. Hyvä journalistinen tapa perustuu jokaisen oikeuteen vastaanottaa tietoja ja mielipiteitä. Journalistin ohjeiden nykyinen versio astui voimaan vuoden 2014 alussa. Journalistin ohjeissa on 35 kohtaa, jotka hahmottavat rajaviivoja hyvän ja huonon journalismin välille. Journalismin eettiset koodit ovat yksityiskohtaisempia ja tarkempia kuin lain (Laki sananvapauden käytämisestä joukkoviestinnässä 460/2003) määritelmät sananvapaudesta. (Mäntylä 2008)

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan toteutuvatko journalistin ohjeet myös vähälle huomiolle jäävässä viihdemuodossa. Kiinnitän erityistä huomiota tietojen hankkimiseen liittyviin ohjeisiin. Pyrin tarkastamaan showpainiin liittyvät väitteet myös itse omien kokemusten ja lajiin liittyvien tietojen perusteella.

Suomessa showpainista ei kirjoiteta urheiluna vaan useimmiten viihde- tai kulttuuriosastolla. MOT-sanakirja (2013) luokittelee termin viihde seuraavanlaisesti:

”Kevyt ajanviete. Televisioviihde. Massaviihde. Väkivaltaviihde. Elokuva oli hyvää viihdetä. Vaihtaa, heittää viihteelle ark. ryhtyä juhlimaan, vaihtaa vapaalle, irrotella.”

On siis varsin järkevää luokitella showpaini ”vihteeksi” eikä urheiluksi. Tutkimuksessani käytän artikkeleita, jotka on julkaistu käsiteltävien julkaisujen internetsivustoilta, joten on hyvä tutkailla myös hetki nykypäivän viihdejournalismia.

Kulutettu termi journalismin koulutuksessa ja tutkimuksessa on ollut ”media on murroksessa.” Journalismi ja sen julkaisualustat ovat muuttuneet. Kun ennen kaikki jutut tehtiin printtiversio tai uutislähetys edellä, nyt informaation tulva on lähes katkeamaton internetin takia. Internet on myös muuttanut juttujen rakennetta. ”Klikkijournalismi” hakee mahdollisimman paljon jutun avauksia houkuttelevilla otsikoillaan. (Väliverronen, 2009) Printtime-diassa uutisen sisällön pystyi tiivistämään otsikkoon, mutta internetissä otsikolla haetaan enemmänkin huomiota. Internetin ja sosiaalisen median avulla jutut voivat levitä räjähdysmäisesti jopa maailmanlaajuisesti. Internet on myös yhdistänyt ennen kolme erillistä ilmaisun tapaa (teksti, ääni, videokuva) yhteen alustaan. Myös koko media on viihteellis-

tynyt, mistä kertoo sisällön viihdehakuisuus. Kun kaikki informaatio on internetin avulla käden ulottuvissa, niin niin sanottujen skuuppien merkittävyys on pienentynyt. Suurin osa merkittävistä uutisista julkaistaan vain minuuttien päästä toisistaan eri medioissa. Tämä liittyy tutkimukseeni etsiessäni syitä showpainiin liittyvien juttujen julkaisulle. Ovatko julkaisukriteerit laskeneet, herättävätkö showpainiaiheet halua klikata juttua?

Myös journalismin tekeminen on muuttunut. Toimittajalla on hyvä harvemmin mahdollisuutta yleistyä vaan toimittajalta aletaan vaatia kykyä kirjoittaa, editoida, kuvata ja jakaa sosiaalisessa mediassa. Samalla myös viihdehakuisuuden kanssa uutiskriteerit ovat muuttuneet radikaalisti (Väliverronen, 2009). Myös journalismin kuluttaja on yhä enemmän vaikuttajan roolissa. Kuluttaja pystyy jättämään oman mielipiteensä helposti nähtäville uutisten kommenttipalstoille. Myös raja kuluttajan ja sisällöntuottajan välillä on hämärtynt. Internet tarjoaa helpon julkaisualustan kaikelle, oli sitten kyseessä blogi tai vaikkapa videokanava videopalvelu Youtubessa.

Suomessa ei ole tehty juurikaan tutkimusta ”marginaalilajien” medianäkyvyydestä. Juha Vainion tutkimuksessa vuodelta 2011 käsitellään samojen valtamedioiden urheilulajien painotusta. Tutkimuksessa käy ilmi tiettyjen medioiden painottavan tiettyjä lajeja. Luonnollisesti jääkiekko saa paljon palstatilaa kaikilta medioilta. MTV painottaa erityisesti Formula 1 -sarjaa sekä alppihiihtoa, jotka molemmat näkyvät vain MTV:n maksukanavilta (Vainio, 2011). Painopisteet määrittyvät sekä yleisen kiinnostuksen että median omien taloudellisten päätösten mukaan. Marginaalilajit luokitellaan ”muu urheilu” -osioon, jota Yle käsittelee eniten.

Faktantarkistus on journalistinen lähestymistapa, jossa henkilön lausuntoja analysoidaan objektiivisten todisteiden avulla. (Lerch, 2014) Faktantarkistusta käytetään etenkin poliitikojen väitteitä tutkiessa. Faktantarkistusta voidaan tehdä ennen tai jälkeen artikkelin julkaisun. Faktantarkistuksessa pyritään tunnistamaan lähteen luotettavuus, lähteen mahdollinen oma agenda, miten lähde on saanut tietonsa ja informaation ajankohtaisuus. Tässä tutkimuksessa pyrin käyttämään tarkastamaan mahdollisia virheellisiä tietoja tarkastelemisani artikkeleissa.

3 Tutkimuksen toteutus

Tutkimuksen tavoitteena oli tutkailla median tapaa käsitellä showpainia ja showpainijoita 2010-luvulla. Menetelmänä käytettiin laadullista (kvalitatiivista) tutkimusta, tarkemmin sanottuna sisällönanalyysia. Käytettävänä aineistona toimivat viiden suomalaisen valtamedian (Yle, Helsingin Sanomat, MTV, Iltalehti ja Ilta-Sanomat) nettisivuillaan julkaisemat artikkelit, uutiset ja videot. Myös pienemmät suomalaiset mediat käsittelevät showpainia aika ajoin (muun muassa Stara.fi), mutta tutkittavat mediat valikoituivat niiden merkittävyyden ja näkyvyyden mukaan. Edellä mainitut viisi julkaisua kattavat merkittävän osan suomalaisesta mediasta, joten niiden esittämä kuva mistä tahansa aiheesta on yleensä yleisesti hyväksytty. Tutkittava aineisto kerättiin syyskuun ja lokakuun välillä vuonna 2017 medioiden verkkopalveluista. Aineiston haku tehtiin käyttämällä sanaa showpaini, joka on Suomessa yleisimmin käytössä oleva termi käsitellylle viihdemuodolle. Vaikka termiä ammattipaini käytetään myös usein, tultiin siihen tulokseen että showpaini -hakutermiä käytettäessä löydetään samat artikkelit. Löydetyistä artikkeleista rajattiin pois muutama, sillä niissä showpaini oli lähinnä sivuviitteenä eikä jutun yksi pääaiheista.

Samalla verrataan hieman suomalaisen median suhtautumistapaa Yhdysvaltojen medioiden vastaavaan. Vertailtaviksi medioiksi valittiin Forbes, ESPN ja Sports Illustrated. Luonnollisesti tutkaillaan kyseisten julkaisujen verkkopuolta. Mainitut kolme mediaa valikoitiin niiden näkyvyyden ja tunnettuuden perusteella. Lisäksi nämä mediat käsittelevät säännöllisesti showpainia ja ESPN:n tapauksessa viihdemuodolla on oma ”alasisivusto.” Näiltä medioilta ei erityisesti käsitellä yksittäisiä artikkeleita vaan tutkaillaan yleisesti esittämistyyliä ja asennoitumista. Tulee myös muistaa, että valitut yhdysvaltalaiset mediat ovat enemmän erikoistuneita kuin käsiteltävät suomalaiset uutismediat.

Valtaosan showpainin sisäpiiritiedosta julkaisee Wrestling Observer Newsletter ja sen päätoimittaja Dave Meltzer. Valtaosa sisäpiiriuutisia julkaisevista internetsivustoista (esimerkiksi WrestlingInc) määrittelevät Wrestling Observerin lähteekseen. Observer toimii tilaajapohjalta eli sen arkistoihin ei pääse käsiksi maksamatta kuukausimaksua. Niinpä valtaosa tämän tutkimuksen showpainilähteistä on toisen sivuston juttuja, joiden lähteenä toimii Observer.

Analyysin näkökulmina ovat juttujen aiheet. Analyysissäni tutkin mistä aiheista suomalainen media kirjoittaa showpainin kanssa ja jaottelen ne aiheiden mukaisesti. Lisäksi käsitellään hieman juttujen käsitteitä sekä otsikointia. Juttujen sisältöjä analysoidaan niiden asiasisällön ja aiheeseen suhtautumisen kautta. Sisällönanalyysin tukena toimii kirja Laa-

dullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (Tuomi & Sarajärvi, 2013), joka toimii oppaana sisällönanalyysiin.

4 Tuloksien käsittely

Yhteensä käsittelyssä oli 78 juttua ja videota. Näistä MTV oli julkaissut kolme, Yle yhdeksän, Iltalehti 17, Helsingin Sanomat 21 ja Ilta-Sanomat 27 kappaletta. Kaikki jutut on julkaistu 2010-luvun puolella. Määrä on huomattava ottaen huomioon showpainin katoamisen suomalaisesta ilmaisteleviosta. Sub TV (nykyinen Sub) näytti painia aina vuoteen 2007, jolloin showpaini jätettiin pois ohjelmistosta. Lähetysoikeudet poimi Urheilukanava (nykyinen Ruutu+ Urheilu 2). Showpainin näkyvyys väheni huomattavasti, kunnes katosi lähes kokonaan näkyvistä oikeuksien siirryttyä maksukanaville. MTV Max sai lähetysoikeudet 2009 ja lähetti WWE:n viikoittaislähettyksiä aina vuoteen 2013 asti. Myös Eurosport lähetti WWE:n makasiiniohjelmia This Week ja Vintage Collection vuoteen 2015 ja Impact Wrestlingin lähettyksiä vielä vuoden sen jälkeen. Nykyään (syksyllä 2017) showpainia ei ole enää näkyvillä Suomen televisiossa. WWE:n Network-palvelu kuitenkin toimii myös Suomessa ja WWE lataa myös uusimmat viikoittaisjaksonsa Youtube-videopalveluun kansainvälisiä markkinoita varten.

Kaikki käsiteltävät jutut eivät sinänsä käsittele showpainia vaan esimerkiksi muiden julkisuuden henkilöiden kohtaamisia showpainin maailman kanssa. Näistä ajankohtaisin esimerkki on Yhdysvaltojen presidentti Donald Trump.

4.1 Donald Trump

Donald Trumpia ja showpainia käsitteli yhteensä viisi artikkelia. Näistä kolme käsitteli Linda McMahonin nimittämistä ministeriöön. Kaksi jutuista koski Trumpin showpainiaiheista viestiä Twitter-palvelussa.

Trump on ollut WWE:n johtohahmo Vince McMahonin henkilökohtainen ystävä 1980-luvulta lähtien. Moni aikaisista WrestleMania-tapahtumista järjestettiin Trumpin omistamilla areenoilla. Trumpin esiintymisiä WWE:n lähetyksissä vuonna 2007 tuotiin innokkaasti esille Trumpin presidenttikampanjan virkaan astumisen aikana. Juonikuviossa Trump kamppaili Vince McMahonin kanssa siitä, kumpi on rikkaampi. Kroisosten kamppailu päättyi WrestleMania 23 -tapahtumaan, jossa Trumpia edustanut painija Bobby Lashley (jonka nimi on kirjoitettu virheellisesti muotoon Lashey Ilta-Sanomien artikkelissa) päihitti McMahonia edustaneen Umagan. Ottelun jälkeen Trump pääsi ajamaan McMaho-

nin kaljuksi ja vastaanottamaan Stunner-liikkeen tuomarina toimineelta painilegenda Steve Austinilta. Trump esiintyi myös lyhyesti juonikuvioissa vuonna 2009, jolloin hän ”osti” Monday Night Raw -ohjelman. Kuvio kuitenkin peruttiin nopeasti sijoittajien myydessä paniikissa osakkeitaan ohjelman juonikuviossa tapahtuneen myymisen takia.

Viime joulukuussa MTV, Ilta-Sanomat ja Iltalehti julkaisivat uutisen, jossa Trump oli nimitänyt Linda McMahonin yritystoiminnan viraston (SBA) johtoon (IS, IL & HS, 8.12.2016). Linda McMahon on tosiaan Vince McMahonin puoliso. Sekä MTV ja IS kertoivat McMahonin johtavan WWE:tä, vaikka McMahon ei ole ollut johtokunnan jäsen sitten vuoden 2009, jolloin hän lähti tavoittelemaan senaattorin virkaa kahdesti häviten molemmilla kerroilla. McMahon oli toiminut WWE:n presidentin ja toimitusjohtajan pesteissä sekä oli myös mukana juonikuvioissa useita vuosia yhtenä WWE:n johtajista. IL tarkentaa uutisessaan McMahonin toimivan nykyään vaan osakkaana. Kaikki kolme ovat kuitenkin otsikoineet uutisen harhaanjohtavasti. MTV ja IS (joiden uutiset ovat lähes sanasta sanaan identtisiä) väittivät otsikossaan McMahonia ”showpainin johtajaksi” virheellisesti. McMahon ei ollut toiminut johtotehtävissä useaan vuoteen. WWE ei myöskään edusta kaikkea showpainia, vaikka onkin lajin suurin järjestö. IL myös tituleeraa McMahonia väliotsikossaan ”showpainin kuningattareksi.” Termi on ehkä liioiteltu, sillä McMahon on toiminut lähinnä kulissien takana markkinoinnissa ja bisnespuolella hänen miehensä ja myöhemmin tyttärensä Stephanien ja vävyöikansa Paul Levesquen (kehänimeltään Triple H) ollessa vastuussa televisiossa näkyvistä juonikuvioista. Linda McMahonin nimittäminen pienyrityksistä vastaavan viraston johtoon on mielenkiintoista, sillä hänen miehensä johtama WWF edesauttoi monien alueellisten painiorganisaatioiden (”pienyritysten”) tuhoutumista 1980-luvulla (Alvarez, 2004).

4.2 Julkisuuden henkilöt ja showpaini

Julkimoita ja showpainia käsittelee yhteensä viisi kappaletta.

Toinen showpainin kautta lähtölaukauksen muulle uralleen saanut henkilö on Dwayne Johnson. The Rock nimellä painikehissä tunnettu Johnson on tullut tunnetuksi näyttelijänä. Johnson paini WWE:ssä vuodesta 1996 vuoteen 2003 kokopäiväisesti ja on tehnyt säännöllisiä paluita kehiin vuodesta 2012 lähtien. Muun muassa rooli Fast and Furious -elokuvasarjassa ovat tuoneet Johnsonille maailmanlaajuisia tunnettavuutta. Johnson oli vuoden 2016 eniten tienaava näyttelijä maailmassa sekä People-lehti valitsi hänet maailman seksikkäimmäksi mieheksi (People, 2016). Johnsonin tähtistatus on kasvanut niin

paljon, ettei miehen showpainausta edes mainita enää kovinkaan usein, toisin kuin monien muiden showpainijoiden kohdalla. Johnson on kuitenkin tullut paljon tunnetummaksi elokuvien kautta, toisin kuin monet kanssapainijansa, jotka ovat julkkiksia nimenomaan showpainin kautta. Johnsonin kohdalla yksi asia muistuttaa hänen menneisyydestään. Monessa artikkelissa häntä kutsutaan edelleen Dwayne ”The Rock” Johnsoniksi paininimen takia.

Nykyisen viihdejournalismin aikakaudella julkimoiden ei tarvitse tehdä paljoakaan päätökseen lööppeihin. Ilta-Sanomien uutisoi nelinkertaisen Formula 1 -mestarin, brittiläisen Lewis Hamiltonin päässeensä kehään asti vaihtamaan muutaman iskun meksikolaisen painitähden Misticon kanssa (IS 29.10.2015). Suurin koukku on jälleen otsikossa, joka väittää Hamiltonin ”dominoineen naamiomiestä vastaan painikehässä.” Mistico otteli ensin toisen painijan Mephiston kanssa (kuten käy ilmi Daily Mailin samasta tapahtumasta kertovassa jutussa, jonka IS linkitti juttunsa loppuun) ja vasta sitten Hamilton päästettiin kehään iskemään kaksi liikettä. Kyse oli promootiotilaisuudesta, jossa painin lisäksi Hamilton pelasi pöytäfutista painikehässä, sai lahjaksi pääkallon ja mariachibändin esityksen. Painilla siepattiin otsikossa huomio (formulakuski ”dominoimassa” myös oman osaamisensa ulkopuolella.)

Julkkiksilla on pitkä historiaa kehään nousemisesta. Oli sitten kyseessä mestarinyrkkeilijä Muhammed Alin legendaarisen kauhean kamppailun Antonio Inokia vastaan (jossa Inokilta kiellettiin kaikki pystypainitekniikat, joten hän pysyi matossa ja käytti ainoastaan rapupotkua) (IL 26.8.2017), NBA-tähtien visiitit WCW:ssä tai vaikkapa vapaaottelija Ronda Rouseyn aikeet ryhtyä showpainijaksi (HS 10.8.2017), niin nämä tapaukset keräävät aina huomiota. Inokin ja Alin ottelu tuotiin esiin Iltalehden toimesta ennen Conor McGregorin ja Floyd Mayweatherin paljon mainostettua nyrkkeilyottelua. Jutussa kamppailulajien tutkija Jasse Junkkari taustoittaa ottelua Inokin puolelta hyvin kertoen tämän historiasta muita kamppailulajien harjoittelijoita vastaan. Inokin uskottavasta painitaustasta johtuen showpainijan kyvykkyyttä ei lähdetä kyseenalaistamaan.

Ilta-Sanomien kirjoitti yhdysvaltalaisen tv-persoonan Maria Menounoksen edesottamuksista painikehässä vuonna 2013 (IS 28.8.2013). IS uutisoi Menounoksen osallistuneen WWE:n SummerSlam-nimiseen tapahtumaan. Tosiasiassa Menounos osallistui vain pienemmän kokoluokan SummerSlam Axxess -fanitapahtumaan päivää ennen SummerSlamia. Menounos on esiintynyt WWE:ssä useastikin sekä haastattelijana että painijana (mariamenounos.com). Menounos jopa voitti joukkueottelunsa vuoden 2012 WrestleMania 28 -tapahtumassa, mutta siitä ei Suomessa uutisoitu, vaikka kyseessä oli kaikkien aikojen katsotuin WrestleMania-tapahtuma siihen mennessä.

4.3 Urheilijoiden terveys

Urheilijoiden terveyttä käsitellessä showpaini tulee esiin neljässä artikkelissa. Toinen esimerkki on showpaini muun käsiteltävän aiheen lieveilmiönä. Esimerkiksi Helsingin Sanomien käsitellessä CTE -aivosairautta. CTE (Chronic Traumatic Encephalopathy, suomeksi krooninen traumaattinen enkefalopatia tai aivojen rappeuma) on aivot rappeuttava sairaus, joka ilmenee masennuksena ja itsetuhoisuutena. CTE:n uskotaan johtuvan useista aivotärähdyksistä, joista esimerkiksi jääkiekon ja amerikkalaisen jalkapallon pelaajat kärsivät usein. CTE on johtanut useisiin itsemurhiin, joista varoittavimpana tapauksena käytetään Chris Benoitin itsemurhaa. Benoit murhasi vaimonsa, poikansa ja lopuksi itsensä heinäkuussa 2007. Lääketieteellisissä tutkimuksissa paljastui Benoitin kärsineen vakavasta CTE:stä aivotärähdysten ja steroidien käytön seurauksena. Tapaus toi runsaasti negatiivista julkisuutta showpainille ja WWE tiukensikin lääke- ja turvallisuuskäytäntöjään tämän seurauksena. Benoit tuodaan esille Esa Liljan kolumnissa, joka kuitenkin käsittelee jääkiekon turvallisuutta Suomessa.

Media ei ole ainoa lähde, joka muovaa kuvaa showpainista. Vuonna 2013 silloinen kansainvälisen yleisurheiluliiton varapuheenjohtaja ja entinen keskimatkojen juoksija vaati dopingrangaistusten tuplaamista kahdesta vuodesta neljään. Coe kommentoi, että yleisurheilu voi luisua tilanteeseen, jossa yleisön luottamus katoaa ja laji alkaa vajota amerikkalaisen showpainin tasolle. Ilta-Sanomat ja Helsingin Sanomat käyttivät seuraavaa suora lainausta:

”Siellä suurin osa yleisöstä tietää, että tapahtumat ovat valheellisia. Ja mikä huolestuttavinta, he eivät edes välitä.”

Sitaatista välittyy mielenkiintoinen asenne. Coe ei vaikuta pitävän showpainia urheiluna, eikä se tietysti mielessä sitä olekaan. Tässä suurin piikki on ladattu showpainin katsojia kohtaan. ”Suurin osa yleisöstä tietää”, mutta eivät kaikki? Toki yleensä lapset pitävät helposti painia totena, mutta lapsikatsojien osuus on vähentynyt ainakin WWE:ssä. Magna Globalin tutkimuksen mukaan WWE:n katsojien mediaani-ikä oli vuonna 2017 jopa 54 vuotta (Sports Business Daily, 5.6.2017). Tämä oli kohonnut vuoden 2000 lukemasta 26 vuotta.

Coen puheessa on kuitenkin pääasiassa dopingin käyttö yleisurheilussa, vaikka IS ja HS olivat nostaneet juurikin showpainisitaatin esiin otsikoissaan. Voisi siis kuvitella Coen nostaneen aiheen esiin juurikin dopingin ja steroidien takia. Showpainilla on edelleen maine steroideja käyttävien lihaskimppujen temmelyskenttänä. Steroidiskandaali 1990-luvun alussa toi ilmiön kansainvälisen median tietoisuuteen. Vaikka WWF keskittyi skandaalin jälkeen puhtaisiin, pienempikokoisiin painijoihin, niin ovat steroidit edelleen mukana WWE:ssä. Benoitin tapauksen jälkeen päihdepolitiikkaa tiukennettiin ja pienempikokoiset painijat ovat vallanneet paikkoja myös pääotteluista.

4.4 Showpainijat kehän ulkopuolella

Artikkeleita, joiden keskiössä olivat nykyisten tai entisten showpainijoiden elämä showpainibisneksen ulkopuolella oli kymmenen kappaletta.

Osassa uutisia keskiössä on kuitenkin showpainijoiden selkkaukset kehän ulkopuolella. Suomalaiset mediat käsittelivät laajasti showpainilegenda Hulk Hoganin oikeudenkäyntiä Gawker Median kanssa kyseisen verkkolehden julkaiseman seksivideon takia (HS & Yle 19.3.2016, IS 3.11.2016). Video oli julkaistu vuonna 2006 ilman Hoganin suostumusta. Floridalainen tuomioistuin tuomitsi Gawkerin lopulta 115 miljoonan dollarin korvauksiin. Hoganista käytetään tämän oikeaa nimeä (Terry Bollea), mikä eroaa valtaosasta jutuista. Yleensä suomalaiset mediat käyttävät esiintyjänimeä, todennäköisesti selvyden vuoksi. Onhan Hogan tunnettu paremmin juurikin esiintyjänimellään. Poikkeuksia ovat tietysti painijat, jotka esiintyvät omilla nimillään, kuten John Cena.

Showpainijat siirtyvät aina välillä muiden lajien pariin. Näistä tapauksista eniten mediahuomiota Suomessa sai 37-vuotiaan entisen showpainijan CM Punkin siirtyminen UFC:n vapaaottelukehiin (IL 11.9 & IS 13.9.2016). Punk otteli avausottelunsa kahden vuoden harjoittelun jälkeen syyskuussa 2016 UFC 203 -tapahtumassa ja hävisi ensimmäisessä erässä ajassa 2.14 luovutuksella. CM Punk sai erityisluvan esiintyä esiintyjänimellään, eikä oikealla nimellään Phil Brooks. Ilta-Sanomat nosti keskiöön Punkin saaman palkkiosumman, joka oli puoli miljoonaa dollaria. Summa oli huomattavasti korkeampi kuin muilla ”riviottelijoilla.” Punkin tärkein panostus tapahtumaan oli juurikin tämän nimiarvo, eivätkä ottelutaidot. Punk oli yksi WWE:n suosituimmista painijoista lähtiessään riittävästi tammikuussa 2014.

Ilta-lehti uutisoi ottelusta huomattavasti terävämmin otsikon ollessa seuraavanlainen:

”Showpainin ex-supertähti siirtyi oikeaan kamppailuun - ja sai kunnolla turpaan.”

Vapaaottelu nostetaan jalustalle ”oikeaksi kamppailuksi” showpainia vähätellen. Punkia tituleerataan showpainin ”supertähdeksi” mikä tekee tappion huomattavasti nimettömämmälle Mickey Gallille entistä huomionarvoisemmaksi. Tulee kuitenkin muistaa että WWE on brändännyt painijansa ”Superstar”-termillä, joten on mahdollista että nimitys tulee myös sieltä kautta. Punkista ei ollut mitään vastusta, sillä mies ei saanut montaakaan iskua perille enne luovutustaan. Jutusta saa kuitenkin sen sävyn, että Punk olisi ”vain” showpainija ja samalla yleistäen kaikki showpainijat samaan luokkaan. Monet showpainijoista kuitenkin omaavat taustan amatööripainista tai muista kamppailulajeista. Kurt Angle voitti vapaapainin olympiakultaa murtuneella niskalla ja teki sen jälkeen mittavan uran showpainikehissä. Jack Swagger päihitti tulevan UFC:n raskaan sarjan mestarin Cain Velasquezin amatööritasolla ennen siirtymistään showpainin pariin. Nyt Swagger on suuntaamassa itsekin vapaaottelun pariin Bellator-järjestössä. Monet muutkin painijat ovat otelleet vapaaottelussa Punkin lisäksi, huomattavimpana Brock Lesnar, joka nousi UFC:n raskaan sarjan mestariksi ja yhdeksi lajin suurimmista tähdistä ennen paluutaan showpainiin.

Synkemmissä merkeissä suomalaiset mediat pääsivät käsittelemään showpainia vuonna 2015 showpainija Jimmy Snukan jouduttua syytteeseen 32 vuotta vanhasta murhasta (HS & IS 2.9.2015, IS 5.11.2016). Snukan tyttöystävä Nancy Argentino kuoli vuonna 1983 vakavaan aivovaurioon. useat uskoivat Snukan olleen syyllinen, mutta Snukaa ei syytetty vaan tapaus jätettiin avoimeksi. Snuka pidätettiin viimein vuonna 2015 oikeuskäsittelyjen kestäessä seuraavat puolitoista vuotta. HS ja IS uutisoivat Snukan pidätyksestä, mutta ainoastaan IS päivitti tapauksen etenemisestä saman vuoden marraskuussa. Snukan mielenterveys alkoi huononemaan samaan aikaan ja oikeuskäsittelyjä jouduttiin lykkäämään useaan otteeseen. Snuka vapautettiin lopulta syytteistä tämän terveydentilan vuoksi tammikuussa 2017. Snuka kuoli noin kahta viikkoa myöhemmin sairaalassa.

Sosiaalisen median aikakaudella julkimoiden yksityiselämä on entistä enemmän esillä. Showpainija Randy Orton pääsi esille kahdessa Ilta-Sanomien uutisessa (IS 16.1 & 18.1.2017) kahden Twitter-tapauksen ansiosta.

4.5 Kuolleet painijat

Painijoiden kuolemia käsitteleviä juttuja ilmestyi yhteensä kolmetoista kappaletta.

Valitettavan usein mediat joutuvat uutisoimaan showpainijoiden menehtymisistä. Snukan kuolemasta ei uutisoitu, mutta muut saman aikakauden legendat muistettiin. Ilta-Sanomat uutisoi Randy Savagen, Ultimate Warriorin, Dusty Rhodesin, Chynan ja Roddy Piperin kuolemista. Jokainen heistä oli lukeutui aikakautensa merkittävimpiin nimiin Yhdysvalloissa. Myös Iltalehti muisti Chynaa nostaen huomattavasti enemmän esille tämän uran aikuisviihteessä. Iltalehti käsitteli tänä vuonna myös Ric Flairin kappailua elämästään tämän ollessa koomassa elokuussa. Helsingin Sanomat uutisoi myös Ultimate Warriorin kuolemasta. Kuolemantapauksissa painijoita käsitellään oikeilla nimillään.

Ilta-Sanomat ja Iltalehti käsittelivät myös traagisen Perro Aguayo Jr:n kuoleman (IS & IL 22.3 & 23.3..2015). Aguayo kuoli kehässä Meksikossa maaliskuussa 2015 iskeydyttyään ylävartaloon osuneen potkun jälkeen kehäköysiin ja murtaen niskansa kuolettavasti. Aguayon kuolema oli suurin kehässä sattunut kuolema Mitsuhara Misawan vuonna 2009 tapahtuneen kuoleman jälkeen. Meksikolaisesta painista ei Suomessa oltu uutisoitu, mutta Aguayo ison luokan tähti kotimaansa AAA-painiorganisaatiossa. Viimeisen iskun antaja oli myös WWE:ssä suomalaisellekin yleisölle tutuksi tullut Rey Mysterio Jr. Iltalehti kirjoitti Mysteriosta vain hänen oikealla nimellään eikä maininnut WWE-yhteyttä. Ilta-Sanomat nosti puolestaan Mysterion nimen esiin jopa otsikossa asti:

”WWE-tähden hyppypotkun karu seuraus: showpainija kuoli kehään”

Mysterio ei kuitenkaan ollut tapaturman sattuessa enää WWE:n palkkalistoilla. Myös jutun pääkuvaksi oli nostettu kuva Mysteriosta eikä Aguayosta. Mysterion valinta kuvaan johtui todennäköisesti tunnistettavuudesta. Mysterio on suhteellisen tunnistettava hänen esiintyessään WWE:n ohjelmistossa siihen aikaan, kun Sub TV esitti WWE:n ohjelmia. Aguayo oli Suomessa tuntematon, sillä meksikolaista painia ei Suomessa käsitelty.

4.6 FCF, Starbuck ja henkilökuvat

Suomalaista painia ja painijoita käsitteleviä juttuja on julkaistu kaksikymmentäkaksi.

Suomalaisia painitapahtumia on käsitelty eniten Helsingin Sanomien toimesta. Tämä johtuu siitä, että FCF Wrestling järjestää valtaosan tapahtumistaan juuri pääkaupunkiseudulla. Eniten huomiota on kerännyt lajin Suomeen tuonut kanadalaissyntyinen Michael Maja-lahti alias Starbuck. Starbuck on toiminut lajin mediakasvoina pitkään ja onkin yleensä

mukana muiden viihdeohjelmien tarvitessa showpainijaa. Starbuck on esiintynyt Maria Hintikka Live -ohjelmassa kanssapainija Stark Adderin kanssa sekä Putous-ohjelmassa painija Mikko Maestron kanssa. Hintikan ohjelmissa painijat toimivat ruumiillisina kurittajina, ensin pakkosyöttäessään juontajia ja toisessa jaksossa antaessaan ruumiillista kuristusta tukkapölyyn ja avokämmenien muodossa. Mielenkiintoisesti painijat esiintyvät painiasuissaan. Putouksessa puolestaan Majalahti ja Maestro esiintyivät lyhyesti sketsissä naamioituneena, tietenkin lucha libre -henkisiin naamioihin.

Eniten Starbuck sai kuitenkin näkyvyyttä kesällä 2016, kun hänestä kertova dokumentti Spandex Sapiens julkaistiin ensin elokuvateattereissa ja syksyllä Ylen kanavilla. Dokumentti seuraa Majalahden elämää kehän ulkopuolella viiden vuoden ajan. Keskiössä on myös ajatusmaailmojen törmäys konservatiivisen Majalahden ja transsukupuolisen Jessica Loven välillä. Majalahti teki kattavia mediavierailuja esiintyen Ylen Aamu-TV:ssä ja monilla pienemmillä radiokanavilla. Myös Helsingin Sanomat ja Ilta-Sanomat huomioivat elokuvan arvosteluilla ja tekemällä Majalahdesta henkilökuva-artikkelit. Erityistä huomiota sai Majalahden kattava vammahistoria useine aivotärähdyksineen.

Myös muut suomalaiset showpainijat ovat päässeet käsittelyyn. Euroopan ainoa transsukupuolinen showpainija Jessica Lovesta tehtiin artikkeli Helsingin Sanomiin Spandex Sapiensin Night Visions -elokuvafestivaalin ensinäytöksen yhteydessä. Lisäksi Yle julkaisi Lovesta minuutin mittaisen Snack Doc -lyhytdokumentin elokuussa 2017. Suomen menestyneimmäksi showpainijaksi tituleerattu Heimo Ukonselkä (oikealta nimeltään Mikko Räsänen) on myös ollut pariin otteeseen esillä Helsingin Sanomissa. Ukonselkä on päässyt toisena suomalaisena Tony Halmeen jälkeen esiintymään WWE:n lähetyksessä huhtikuussa 2013. Tuoreimmassa henkilökuvassa tammikuulta 2017 päästiin myös kuvaamaan FCF Wrestlingin tapahtumaan asti (HS 21.1.2017).

Syyskuussa 2017 Ylen Puoli Seitsemän -ohjelmassa nähtiin lyhyt insertti suomalaisesta showpainista. Siinä ääneen pääsee hallitseva FCF Wrestlingin mestari Juhana ”King Kong” Karhula. Insertissä nimeämätön toimittaja pukeutuu ”Hildemar Hirmuiseksi”, keksimäkseen painihahmoksi, jonka osallistuminen on osa inserttiä. Puoli seitsemän -ohjelman tyyliin kuuluu toimittajan ajankohtaisjournalismia osallistuvampi tyyli. Insertin päättyessä ja lähetyksen palatessa takaisin studioon toteaa toinen juontajista Mikko Kekäläinen seuraavaa:

”-- Katottiin tota penskana aina koulun jälkeen -- Oli hauskaa.”

Kekäläinen tulee leimanneeksi showpainin lasten jutuksi, enne siirtymistään takaisin illan päävieras koripallovalmentaja Henrik Dettmanniin. Puoli Seitsemän on kuitenkin pääasiassa aikuisille suunnattu kevyt asiamakasiiniohjelma, joten miksi korostettaisiin homman lapsellisuutta? Jutun sävy on myös väritynyt insertin toimittajan vetäessä hahmoaan läpi insertin. Lisäksi mukaan saadaan teatraalisuutta toisen painijan (Salomon Strid, joka toimi toisena kouluttajana) ”haastaessa” pääkouluttajana toimivan Karhulan otteluun toimittajan mukanaolon takia. Karhula kuvaa showpainia ”teatteriksi painiorganisaatiosta” ja miehestä saa kuvan lajin intohimoisena osaajana. Jutussa myös näytetään muiden painijoiden iskemiä painiliikkeitä ja puhutaan lajin fyysisistä vaatimuksista. Toimittajan sivutarina kuitenkin varastaa huomion.

Showpainissa kertovissa jutuissa mainitaan yleensä Suomen pienet harrastajapiirit, joka on totta. Painijoita on Suomessa aktiivisena noin parisenkymmentä, mutta faneja vedetään silti tapahtumiin. Ylen julkaisemissa videopätkissä kuvamateriaali on kuitenkin kuvattu FCF:n harjoittelukeskuksesta. Lisäksi vuonna 2014 Starbuckin esiintyessä Ylen Aamutu:ssä esittelemässä showpainia, paini hän kirjaimellisesti puistossa yleisönään kameramiehet ja ohjelman juontaja. Näin showpainia käsitellään ilman sen yhtä ratkaisevaa tekijää, eli yleisön kanssa kanssakäymistä. Jutuissa ei myöskään missään vaiheessa mainita kuvan tulevan harjoituskeskuksesta ei varsinaisesta painitapahtumasta. Tähän kun yhdistää pienistä piireistä puhumisen, voi katsojalle syntyä mielikuva tyhjissä saleissa painivista painijoista.

Itse painitapahtumiin on päästy videota kuvaamaan kahdesti. Ensin MTV:n kymmenen uutisten loppukevennyksessä 1.7.2015, jossa toimittaja Mika Tommola vieraili Helsingissä järjestetyssä EuroGames-tapahtumassa, jossa myös FCF järjesti showpainiotteita tapahtuman aikana. Loppukevennykselle tyypillisesti jutun sävy oli lähinnä humoristinen ja painijat ristittiin ”hyvikseksi” ja ”pahikseksi.” Kevennyksessä ei lähdetty purkamaan showpainin olemusta sen enempää vain kuvailtiin vaan lyhyesti yhden ottelun kulku. Lopuksi kysyttiin ottelun hävinneeltä ”hyvispainijalta” että eivätkö ”hyvikset” yleensä voita. Studioon palatessa juontaja Jaakko Loikkanen sanoo vielä päätteeksi naurahtaen:

”-- Kauniit ja Rohkeat goes turpaanveto.”

Showpainin pelkkä olemassaolo herättää naurua, vaikkei kyseessä ollutkaan mikään komediaottelu. Showpainiin asennoidutaan edelleen ”miesten saippuaopperana.” Kevennyksen lyhyen keston ja humoristisen ja keveän tyylin takia tässä varmaan pysyttiin tässä linjalla. Mutta miksi showpainista ei ole varsinaista televisiuutista tehty 2010-

luvulla? Edes silloin kun FCF veti oman yleisöennätyksensä 2015 Talvisota X - tapahtumassaan.

Myös Helsingin Sanomien henkilökuva Heimo Ukonselästä on saanut internet-versioonsa videon jutun kylkeen laajentamaan juttua. HS kävi tekemässä jutun FCF:n järjestämässä Wrestling Show Live -tapahtumassa Hotelli Presidentin yökerho Pressassa 20.1.2017. Niinpä mukaan saadaan kuvamateriaalia myös hidastettuna kehässä tapahtuvista iskuista ja heitoista. Myös Ukonselkä painottaa lajin täyskontaktiluonnetta ja kehästä johtuvia vammoja. Lisäksi mukaan on saatu harvinaista materiaalia painijoista valmistautumassa otteluihinsa. Ukonselän viikinkivaikutteisen sotamaalin ja asun päälle pistämistä seurataan tarkasti. Helsingin Sanomien juttu onnistuu pysymään suhteellisen neutraalina ja pääosan saa Ukonselän ääni. Silti jutussa käännytään myös teatraalisten elementtien pariin. Yleisön kerrotaan ”nauravan kuin parhaimmassa farssissa.” Näin rinnastetaan showpaini jälleen komedian yhteyteen, mikä oli tällä kertaa jotenkin ymmärrettävissä Make Smoothin ja skotlantilaisen Lou King Sharpin painiessa komediapainotteisen ottelun. Myös juttua varten haastateltu katsoja myötäilee samaa linjaa:

”Jotkut tykkää käydä teatterissa katsomassa jotain Hamletia. Ehkä tätä voisi luonnehtia rahvaanomaiseksi teatteriksi”

Katsojat itse kuvailevat itse näkemäänsä teatteriksi ja nimenomaan rahvaanomaiseksi. Näin vahvistetaan lajin kuvaa nimenomaan työväenluokan viihteenä, vaikka kannattajakuntaa löytyy kaikilta aloilta. Showpainin kohdeyleisö on harvemmin ollut korkeakulttuurista kiinnostuneet. Videossa tätä vielä peilataan mielenkiintoisesti käyttämällä taustalla musiikkina rauhallista pianomusiikkia urheilussa ja showpainissa tyypillisen rock- ja metallimusiikin sijasta. Itse videon otsikoksi ja koukuksi on nostettu steroidien käyttö. Ukonselkä kuitenkin lähinnä vitsailee asiasta eikä ole kovin selvää kuinka vakavasti toimittaja otti kieli poskessa heitetyn kommentin.

Vuonna 2010 toteutetun asiakastytyväisyystutkimuksen mukaan yli puolet tapahtumissa käyvistä olisi opiskelijoita, mutta tämä kysely on toteutettu vain yhdessä tapahtumassa käyneille. Samalla ikäjakauma on vahvasti suuntautunut alle 30-vuotiaisiin (Kalmeenoja, 2010)

4.7 Termistöstä, otsikoinnista ja faktantarkastuksesta

Toistuva asia lähes kaikissa showpainia käsittelevissä jutuissa on käsitteiden vaihteleva käyttö. Lajin käsittelyyn mediassa ei ole vakiintunut sanastoa. Kuten Johanssonin sukupuolivähemmistöjä koskevassa tutkimuksessa todetaan, aiheuttavat sukupuolivähemmistöjen muuttuvat ja kehittyvät termit ongelmia toimittajille (Johansson, 2017). Heillä on kuitenkin käytössään Seta ry:n julkaisema opas toimittajille sanastosta. Sukupuolivähemmistöt ovat kuitenkin enemmän esillä mediassa kuin showpainin kaltainen marginaalilaji. Edes suomalainen FCF Wrestling ei kotisivuillaan määrittele termistöä tiukasti vaan tyytyy antamaan lyhyen esittelytekstin lajiin. Niinpä sanastoon tuntuu vaikuttavan eniten Wikipedian kaltaiset lähteet. Yksi erikoisemmin ilmaistuista asioista löytyy Jessica Lovea käsittelevän artikkelin ”faktalaatikosta”, jossa kerrotaan seuraavaa:

”Showpainijoiden itsensä mukaan suomalaisessa showpainissa liikkeet tapahtuvat aidosti, eivätkä ottelijat tiedä aina, mitä kehässä tulee tapahtumaan.”

Liikkeet tapahtuvat aidosti ”showpainijoiden itsensä mukaan” eli asiassa on silti tämän virkkeen mukaan jotain epävarmuutta. HS ei saanut asiantuntijaan yhteyttä varmistaakseen asian. Myös virkkeen toinen osa on melko monimutkainen. Showpainissa voidaan ”päättää” ottelun kulku kehässä (englanniksi ”call the match in the ring”), jolloin etukäteen ei sovita muuta kuin lopetus ja muutama avainhetki ja muu sovitaan lennossa. Lauseesta ei käy kuitenkaan ilmi tätä, vaan pikemminkin kommunikaation puute. Aivan kuin toinen ottelija päättäisi yhtäkkiä tehdä mitä huvittaa.

Showpainiorganisaatiosta on käytetty useampaa erilaista termiä On käytetty termejä promootio (joka on suora käännös englannin kielessä käytettävästä termistä promotion), liitto ja organisaatio. WWE:stä on myös käytetty virheellisesti nimikettä kattojärjestö tai ”Amerikan painiliitto.” WWE on lajin suurin organisaatio, mutta sillä ei ole virallista asemaa kattojärjestönä tai liittona. Helsingin Sanomat on ainoa tutkituista medioista, joka on käsitellyt Suomessa käytyjä tapahtumia. HS käyttääkin tapahtumista termiä ”näytös” ja ”show.” Show on tietysti suora anglismi, sillä englanninkielisissä maissa showpainitapahtuman yleinen termi on ”wrestling show”, termi jota myös FCF käyttää nykyisin tapahtumiensa brändäyksessä. Vaikka showpaini on yleistymässä terminä, niin ammattipaini ja wrestling ovat edelleen käytössä. Etenkin Starbuck käyttää mieluummin termiä ammattipaini aina ollessaan äänessä.

Termistö saattaa vaihdella myös jutun sisäisesti. Randy Ortonin Twitter-kohua käsitellessä artikkelissa Ortonista itsestään puhutaan showpainijana. Kuitenkin heti perään kirjoitetaan: ”Myös hänen isänsä ja isoisänsä olivat vapaapainijoita.” Eikö Ortonin isään ja isoisään pitäisi myös viitata showpainijoina?

Showpainijoiden esiintyessä vieraana Aamu-tv:n tapaisissa keskusteluohjelmissa, on juontajilla yleensä samantapaiset kysymykset. Yleensä painijaa pyydetään kuvailemaan, mitä siinä showpainissa tehdään, kysytään suomalaisesta showpainista (yleensä mainiten pienet piirit) ja kysyessä kehässä tapahtuvista iskuista, ellei painija ole sitä jo kerennyt mainita loukkaantumishistoriansa lisäksi. Juontajan rooli on toki kysyä tämäntapaisia kysymyksiä saadakseen haastateltavan kertomaan oleellinen yleisölle, mutta juontajat vaikuttavat harvoin asiantuntevilta. Ainoastaan Puoli Seitsemän -juontava mainitsi katso-neensa lajia lapsena. Tulee kuitenkin muistaa että showpainin katsojat ovat valtaosin miehiä, myös Suomessa (Kalmeenoja, 2010). Juontajat olivat käsitellyissä tapauksissa yhtä lukuun ottamatta naisia.

Yleensä jutut toimivat parhaiten painijoiden päästessä itse kuvailemaan tekemistään ja showpainin luonnetta. Painijoiden välilläkin käsitykset showpainin luonteesta eroavat. Esimerkiksi Karhula ja Jessica Love painottavat lajin teatteripuolta, unohtamatta kuitenkin äärimmäistä fyysistä räsitystä. Michael Majalahti puolestaan yrittää pitää yllä showpainin kovaluontoisempaa imagoa välillä hyvinkin provosoivasti. Starbuck esittääkin eniten roolia esiintyessään televisiossa ja mediassa.

Kuten muissa osioissa on jo käsitelty, juttujen otsikointi tehdään yleensä provosoivasti ja klikkejä hakien. Tämä ei juurikaan eroa muusta nettijournalismista (Väliverronen, 2009). Myös juttujen laaja ajallinen skaala noin seitsemän vuoden ajalta vaikuttaa asiaan. Otsikkojen tyyli on säilynyt samanlaisena vuosien ajan. Otsikoksi nostetaan usein yksittäinen sitaatti, jolla ei aina ole suurta korrelaatiota itse jutun pääsisältöön.

Faktantarkistus on tehty termejä lukuun ottamatta hyvin käsitellyissä artikkeleissa. Andre the Giantin elämästä kertovan dokumentin yhteydessä puhutaan miehen tähdittämästä WrestleMania 3 -tapahtumassa. Kyseisen tapahtuman virallinen katsojaluku oli silloinen ennätys eli 93 000 katsojaa. WWE on pitänyt kiinni tästä luvusta, mutta toimittaja Dave Meltzerin saamien tietojen mukaan oikea lukema olisi ollut 78 000 ihmisen tienoilla (WON). Meltzer sai tiedon stadionin silloiselta promoottorilta Zane Bresloffilta sekä myöhemmin sisäisiltä lähteiltään WWE:ssä (Meltzer, 2016). Julkisuudessa puhutaan kuitenkin aina WWE:n antamasta virallisesta luvusta. Showpainilla on huomioitava pitkät perinteet katsojalukujen vääristelyssä. Yleensä promoottorit ilmoittivat suuremman luvun näyttääkseen paremmalta. Meltzer pyrkii ilmoittamaan katsojaluvut saamiensa tietojen mukaan. Heittoa on WWE:n tapahtumissa muutamasta sadasta muutama tuhanteen. Keskustelua on käynyt internetissä vuosia WrestleMania III:n ”todellisesta” katsojamäärästä.

Elokuussa 2017 showpainin legenda Ric Flair vaivutettiin keinotekoiseen koomaan lääketieteellisten syiden takia. IL mainitsi tapauksesta uutisoidessaan Flairin saavutuksia. IL väitti Flairin olevan 16-kertainen WWE-sarjan mestari. WWE tunnustaa Flairin 16-kertaisena maailmanmestarina, mutta noista mestaruuksista Flair voitti WWE:ssä vain kaksi. Muut maailmanmestaruutensa hän voitti NWA:n ja WCW:n riveissä. Lisäksi mestaruusvoittoja on yhteensä 19 kun lasketaan kaikki NWA:n ja WCW:n tunnistamat mestaruusvoitot. Syystä tai toisesta WWE ei tunnista kolmea mestaruusvoittoa.

5 Pohdintaa

Showpainia käsitellään yllättävän usein Suomessa sen medianäkyvyyteen nähden. Ulkomaisia painijoita käsitellessä kyseiset painijat ovat kuitenkin olleet ruudussa, kun showpainia on esitetty ruudussa. Yhdessäkään jutussa ei käsitellä painijoita, jotka olisivat alkaneet esiintyä WWE:ssä vasta Sub TV aikojen jälkeen. Poikkeuksena showpainija Darren Youngin tuleminen ulos kaapista vuonna 2013 (IS 3.10.2013). Ilta-Sanomien uutisoi asiasta ja onnistui sekoittamaan Youngin kehänimen ja oikean nimen keskenään. Media siis uutisoi henkilöistä, joilla suomalaiset saattavat vielä tunnistaa vuosien takaa nuoruudestaan. Televisiointioikeuksien siirtyessä MTV:n maksukanaville katosi laji suuremman yleisön tietoisuudesta. MTV ei myöskään uutisoinut lajista juuri yhtään, toisin kuin maksukanavien myyntivalteistaan Formula-kisoista ja alppilajeista. MTV painotti kyseisiä lajeja kerätäkseen kiinnostusta lajeja sekä kanavapakettia kohtaan. (Vainio 2011). Miksei showpainia ollut painotuksen arvoinen? Toki Formuloilla ja alppiurheilulla on Suomessa pitkä historia, mutta oikeanlaisella televisionäkyvyydellä myös showpainia olisi voinut kasvaa suosiossa.

Suomalaisesta painista saatiin uutisointipiikki Spandex Sapiens -dokumentin ansiosta. Dokumentti keräsi kuitenkin elokuvateattereihin vain reilut 500 katsojaa Suomen Elokuvasäätiön vuosikatsauksen mukaan. Dokumentti näytettiin myös myöhemmin Ylen kanavilla, mutta yksittäisten ohjelmien katsojalukuja ei ole saatavilla. Pääasiassa suomalaisesta showpainista tai showpainijoista kertovat jutut noudattavat samaa kaavaa. Kaikki on suunnattu lajista tietämättömälle ja puhuvat siten aina samoista asioista. Tämä on ymmärrettävää, sillä onhan laji erittäin pienten piirien touhua Suomessa. Suomessa showpainista faneille kertovat lähinnä verkkomedia Smarkside, lajin keskustelufoorumit ja erinäiset fanien tekemät videot ja blogit. Pienestä lajista uutisoidessa eivät rahavirrat tai suuren yleisön kiinnostus ole kovin korkealla. On jopa yllättävää että Suomessa on julkaistu näinkin paljon asiaa sivuavia uutisia ottaen huomioon televisioinnin täydellisen puutteen.

Yhdysvalloissa laji kerää suurempaa mediahuomiota. Yhdysvaltojen suurin urheiluun keskittyvä media ESPN on tehnyt oman alakategorian WWE:lle. ESPN keskittyy pääasiassa WWE:hen, mutta kirjoittaa melko usein myös Japanista, Meksikosta ja pienemmistä liigoista. Painitapahtumia käsitellään kuukausittain myös tulosten osalta, toisin kuin Suomessa, jossa keskiössä on itse painija sekä kehässä että sen ulkopuolella. Juttujen lähestymistapa on myös monipuolisempi, sillä jokaisessa jutussa ei tarvitse selventää missä siitä showpainista oli oikein kyse. Myös Sports Illustrated että talouslehti Forbes kirjoitta-

vat usein showpainista. Kyseiset mediat eivät ole toki suoraan verrannollisia Suomen suurimpiin medioihin, vaan keskittyvät omiin aloihinsa. Yhdysvaltojen suurimmista medioista NBC käsitteli erityisesti Jimmy Snukan uudelleen avattua murhatapausta. Suomessa showpainia käsittelevät jutut löytyvät lähes aina ”viihde”-osastolta, kun taas Yhdysvalloissa ne on luokiteltu pääosin urheilun alle. Jotkin yksittäiset jutut on Suomessa luokiteltu ”muu urheilu” -lajikkeen alle, mutta silloin on ollut kyse muissa lajeissa toimineista painijoista, kuten Inokin ja Alin kamppailusta tai entisen olympiapainijan Kurt Anglen haastattelusta.

Iltapäivälehtien tapauksissa Suomessa showpainista kertovat jutut ovat usein käännösartikkeleita. Tästä saattaa johtua myös termien suuri vaihtelevuus. Vain suomalaisista showpainijoista kertovista artikkeleissa on oikeasti päästy tekemään haastattelua ja päästy joskus jopa paikan päälle. Juttujen samankaltaisuus on ehkä suurin tekijä. vanhasta kaavasta ei lähdetä poikkeamaan vaan juttu on joko käännetty tai sitten se tehdään samalla sapluunalla.

Vastasiko tutkimus ennakkokäsitystäni suomalaisen median aiheen käsittelystä? Aikailailla. Termistön suuri vaihtelevuus on tullut tutuksi jo aikaisemmin. Tutkimuksesta kävi ilmi juttujen rajoittunut näkökulma eniten. Kielellisesti juurikin termistön vaihtelevuus ja englanninkielisten termien avaaminen suomeksi oli vaihtelevantasoista.

Tutkimusmenetelmän rajoitteena olivat kadonneet materiaalit. Muutamissa iltapäivälehtien jutuissa jutun liitteenä ollut videopätkä oli jo poistunut käytöstä eikä sitä voinut analysoida. Helsingin Sanomien rajoitteena on myös maksumuuri, mistä pitää päästä nykyään ylitse tutkiessaan kyseisen median kaikkea tarjontaa. Muilla medioilla ei vielä maksumuuria ollut, mutta tämä voi muuttua ajan kuluessa tehden aineiston myöhäisemmästä tutkimuksesta hieman vaikeampaa.

Tultiin myös siihen tulokseen että showpainia käsitellään viihteenä eikä asia tule muuttumaan. Myös painijat itse markkinoivat lajia mieluummin viihteenä kuin ryppyotsaisena urheiluna. Kuten Vainio sanoo urheilujournalismin tutkimuksessaan, urheilussa on kyse voittamisesta ja häviämisestä. Showpainin ennalta sovitun luonteen takia ei se voi koskaan olla Suomessa todellista urheilua.

Tehtyä tutkimusta voisi jatkaa tutkimalla muiden suhtautumista suomalaiseen mediaan. Miten fanit tai itse painijat suhtautuvat showpainista kertoviin artikkeleihin? Itse artikkeleiden kommenttiosiot ovat käymätöntä korpimaata. Miten niillä alustoilla suhtaudutaan showpainista kertoviin juttuihin.

Lähteet

Alvarez, Bryan: The Death of WCW (2004)

Beekman, Scott: Ringside: A History of Professional Wrestling in America (2006)

Forbes, artikkeli ikäjakaumasta

(<https://www.forbes.com/sites/blakeoestriecher/2017/06/09/wwf-fans-are-getting-older-but-why/#9ede0a420594>)

Greenberg, Keith Elliot: Pro Wrestling: From Carnivals to Cable TV. (2000)

Heikkilä, M. 2002. Areenan tanner tömisi jättien alla. Iltä-Sanomat 25.10.2002. Viitattu 14.9.2010. <https://www.hs.fi/yrietykset/sanoma-arkisto>

http://www.imdb.com/title/tt1125849/awards?ref_=tt_awd

(Internet Movie Database, The Wrestlerin palkinnot ja ehdokkuudet)

Johansson, Emil: "Selviytymistarina tai lakipykälä" – Transsukupuolisten kokemuksia haastateltavina (2017)

Julkisen sanan neuvosto (<http://www.jsn.fi/>)

Kalmeenoja, Antti: SUOMALAISEN AMMATTIPAINIPROMOOTION ASIAKASTYYTYVÄISYYS - CASE FIGHT CLUB FINLAND PRO WRESTLING (2010)

http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/24680/Antti_Kalmeenoja_2010.pdf;jsessionid=60B4EA327C9C3EA8886D5BE2217B310D?sequence=1

LA Times, Jerry Lawlerin haastattelu 15.11.2013:

<http://www.latimes.com/entertainment/tv/showtracker/la-et-st-jerry-lawler-why-his-andy-kaufman-wrestling-match-resonated-20131115-story.html>

Lerch, David Christoph: Wahlkampf in den Bundesländern (2014)

Madigan, Dan (2007). "El Santo"

Magna Globalin tutkimus, 2017:

<https://www.sportsbusinessdaily.com/Journal/Issues/2017/06/05/Research-and-Ratings/Viewership-trends.aspx>

Maria Menounosin kotisivut: <http://mariamenounos.com/ww/>

Meltzer, 2016, Hannibal TV:n haastattelu:

<https://www.youtube.com/watch?v=H3hV7BT4vNE>

MOT-sanakirja: <https://mot.kielikone.fi/finelib/netmot.shtml>

Mäntylä, Jorma: Journalistin etiikka (2008)

Pro Fight Database, tilasto kuolleista painijoista tapahtumittain:

<http://www.profightdb.com/wrestling-ppv-cards-with-highest-death-count.php>

Slam Wrestling, artikkeli Misawan kuolemasta:

<http://slam.canoe.com/Slam/Wrestling/2009/06/13/9788666.html>

Suomen elokuvasäätiö, vuosikatsaus 2016:

http://ses.fi/fileadmin/dokumentit/Elokuvavuosi_2016_Facts_Figures.pdf

Tuomi & Sarajärvi: Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (Tammi 2013)

Vainio, Juha: Profilointia vai piilomainontaa? (2011)

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/30537/Vainio_Juha.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Väliverronen, Esa: Journalismi murroksessa (Gaudeamus 2009)

<https://www.waywordradio.org/kayfabe/> (Kayfabe, määritelmä)

Wrestling Observer Newsletter (<https://www.f4wonline.com/>)

wrestling.fi (FCF Wrestlingin kotisivut)

Yle Arkisto, Olympiavoittaja selättää näytöspainijan:

<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2008/05/30/olympiavoittaja-selattaa-naytospainijan>

Liitteet:

Lista tutkituista artikkeleista lähteittäin:

Helsingin Sanomat:

”Tuleeko vapaaottelija Ronda Rouseystä showpainija?”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000005321506.html> (10.8.2017)

”Hyvät ja pahat spandexissa”

<https://www.hs.fi/paivanlehti/30062017/art-2000005272779.html> (30.6.2017)

”Suomalainen showpaini on herkkien jättiläisten temmellyskenttä”

<http://www.hs.fi/kaupunki/art-2000005055646.html> (21.1.2017)

”Saksan maajoukkueessa pelannut maalivahti hankki massaa ja ryhtyi showpainijaksi”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002928371.html> (2.11.2016)

”Nelikymppinen köriläs jahtaa unelmaansa showpainijana tv-dokumentissa”

<http://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000002921550.html> (19.9.2016)

”Tosimies trikoissa: Michael Majalahti seisoo järkähtämättä StarBuck -äijäroolinsa takana”

<http://www.hs.fi/radiotelevisio/art-2000002921073.html> (19.9.2016)

”Michael ”Tähtiäijä” Majalahti joutui lapsena kiusatuksi”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002906645.html> (17.6.2016)

”Näin paini on runnellut Starbuckin kehoa”

<http://www.hs.fi/hstv/urheilu/art-2000002948920.html> (17.6.2016)

”Painikehässä faktaa ei erota fiktiosta”

<http://www.hs.fi/kulttuuri/elokuva-arvostelu/art-2000002906531.html> (17.6.2016)

”Verkkolehti julkaisi seksivideon – showpainija Hulk Hoganille yli 100 miljoonan euron korvaukset”

<http://www.hs.fi/ulkomaat/art-2000002892124.html> (19.3.2016)

”Showpainija Jessica Love läimii miehiä kehässä”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002866064.html> (13.11.2015)

”Showpaini-legendaa syytetään 32 vuotta vanhasta murhasta”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002849508.html> (2.9.2015)

”Showpainilegenda Hulk Hogan sai potkut rasististen kommenttien takia”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002840720.html> (25.7.2015)

”Urheilua suorana netistä”

<http://www.hs.fi/radiotelevisio/art-2000002750915.html> (5.8.2014)

”Päivän kasvo: Heimo Ukonselkä”

<http://www.hs.fi/ihmiset/art-2000002735405.html> (31.5.2014)

”Karmeita tarinoita urheilusta ja kuolemasta”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002725299.html> (19.4.2014)

”Urheilu taistelee aivot tuhoavaa tautia vastaan”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002725208.html> (19.4.2014)

”Legendaarinen showpainija kuoli”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002722983.html> (9.4.2014)

”Entinen showpainija kiinnostunut ostamaan valioliigaseura Newcastleen”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002710865.html> (18.2.2014)

”Showpainijalla on Alzheimer-potilaan aivot”

<http://www.hs.fi/paakirjoitukset/art-2000002667000.html> (13.8.2013)

”Yleisurheilupomo pelkää lajinsa vajoavan showpainin tasolle”

<http://www.hs.fi/urheilu/art-2000002662788.html> (21.7.2013)

”Turpiin saaminen kuuluu showpainijan toimenkuvaan”

<http://www.hs.fi/kaupunki/art-2000004864945.html> (28.3.2012))

MTV:

”Trump nimitti showpainin johtajan vetämään valtion ministeriötä”

<https://www.mtv.fi/uutiset/ulkomaat/artikkeli/trump-nimitti-showpainin-johtajan-vetamaan-valtion-virastoa/6203238#gs.rWnCGAc> (8.12.2016)

”Kymmenen Uutiset”

<https://www.katsomo.fi/#!/jakso/615132&alkaen=0h17m47s> (1.7.2016)

”Putouksessa showpainia ja rajuja otteita”

<https://www.mtv.fi/viihde/ohjelmat/putous/uutiset/artikkeli/putouksessa-showpainia-ja-rajuja-otteita-nama-lihaskimput-nahdaan-lavalla/5568074#gs.dTVdE0w> (20.11.2015)

Iltalehti:

”Suomalaisasiantuntijalta tyly arvio Muhammad Alin erikoisottelusta”

http://www.iltalehti.fi/kamppailulajit/201708262200351247_bw.shtml (26.8.2017)

”Vapaapainilegenda taistelee hengestään”

http://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/201708142200326643_vd.shtml (14.8.2017)

”Erittäin karvainen WWE-legenda menehtyi 79-vuotiaana”

http://www.iltalehti.fi/kamppailulajit/201702182200073048_bw.shtml (19.2.2017)

"67-vuotiaalta vapaapainilegendalta hirmutulos salilla"
http://www.iltalehti.fi/viihde/201701042200049609_vi.shtml (4.1.2017)

"Trump täyttää hallinnon avainpaikkoja"
http://www.iltalehti.fi/ulkomaat/201612082200037564_ul.shtml (8.12.2016)

"Muistatko kun Donald Trump kävi WWE-pomon kimppuun ja antoi nyrkkiensä puhua?"
http://www.iltalehti.fi/viihde/20161111200026258_vi.shtml (11.11.2016)

"Showpainin ex-supertähti siirtyi oikeaan kamppailuun - ja sai kunnolla turpaan"
http://www.iltalehti.fi/kamppailulajit/201609122295640_bw.shtml (11.9.2016)

"Hirmuisen jätin elämästä dokumentti"
http://www.iltalehti.fi/fitnessvoimailu/2016061121712996_bs.shtml (12.6.2016)

"Tunnettu showpaini-, reality- ja pornotähti Chyna kuoli vain 45-vuotiaana"
http://www.iltalehti.fi/urheilu/2016042121451019_ur.shtml (21.4.2016)

"Muskelimaalivahti puntaroi vaihtoehtojaan"
http://www.iltalehti.fi/jalkapallo/2016013021038920_jp.shtml (30.1.2016)

"Pettämiskohun ryvettämältä showpainilegendalta rasistisia lausuntoja?"
http://www.iltalehti.fi/urheilu/2015072420082097_ur.shtml (24.7.2015)

"Iltalehti Snacky Slamissa - autonpesua, showpainia ja julkkiksia"
http://www.iltalehti.fi/viihde/2015072320077510_vi.shtml (23.7.2015)

"Painija sai kuolettavan iskun - vastustajaa epäillään taposta"
http://www.iltalehti.fi/urheilu/2015032319408419_ur.shtml (23.3.2015)

"TRAGEDIA KEHÄSSÄ: ISKU TAPPOI MEKSIKOLAISEN SHOWPAINIJAN"
http://www.iltalehti.fi/iltvuutiset/201503220130039_v0.shtml (22.3.2015)

"MARIANNE KALLION JA JOHANNA SALMISEN ODOTETTU PAINIOTTELU PÄÄTTYI
AMBULANSSIKYYTIIN"
http://www.iltalehti.fi/iltviihde/201407290173950_a2.shtml (29.7.2014)

"MITÄ IHMETTÄ? JULKKISAUTONPESUA JA MARIANNE KALLION SHOWPAINIA!"
http://www.iltalehti.fi/iltvlive/201407290132637_v5.shtml (29.7.2014)

"Ultimate Warrior kuoli"
http://www.iltalehti.fi/viihde/2014041118205295_vi.shtml (11.4.2014)

Ilta-Sanomat:

"Fani nappasi salakuvan WWE-tähdestä"
<http://www.is.fi/viihde/art-2000005050307.html> (18.1.2017)

"Fani sai hikisen yhteisselfien WWE-tähden kanssa"
<http://www.is.fi/viihde/art-2000005047401.html> (16.1.2017)

”Trump nimitti showpainin johtajan vetämään valtion virastoa”
<http://www.is.fi/ulkomaat/art-2000004997954.html> (8.12.2016)

”Silloin Donald Trump sai köniinsä – tuore presidentti koki kovia hypättyään kehään show’ssa”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000001950035.html> (9.11.2016)

”Hulk Hoganin seksivideokohulle vihdoinkin päätös”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001945260.html> (3.11.2016)

”Olympiavoittaja paljasti elämänsä kulissien takana”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000001268346.html> (24.9.2016)

”Showpainija otteli ensimmäistä kertaa UFC:ssä, hävisi rumasti kahdessa minuutissa”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000001260239.html> (13.9.2016)

”Kiusaaminen muutti showpainija Michael ”StarBuck” Majalahden elämän”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001202020.html> (18.6.2016)

”Suomalais-kanadalaisesta showpainijasta tehtiin elokuva – IS arvioi”
<http://www.is.fi/tv-ja-elokuvat/art-2000001202858.html> (17.6.2016)

”Showpainin lyömätön kuningatar löytyi kuolleena kotoaan”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001163304.html> (21.4.2016)

Nyt puhuu Ylen suorassa lähetyksessä läimitty ja piiskattu naisjuontaja”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001044385.html> (1.12.2015)

”Ylen suorassa lähetyksessä järkyttävä kohtaus”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001044009.html> (30.11.2015)

”Ratkeako vuosikymmenien takainen murhamysteeri?”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000001030643.html> (5.11.2015)

”Lewis Hamiltonilta yllättävä aluevaltaus: dominoi naamiomiestä vastaan kehässä”
<http://www.is.fi/formula1/art-2000001027113.html> (29.10.2015)

”Raaka kuvaus pakkosyötöstä Ylen ohjelmassa ahdisti”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000001026473.html> (28.10.2015)

”Showpainilegenda pidätetty”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000000985645.html> (2.9.2015)

”WWE-legenda kuoli äkillisesti”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000000969696.html> (1.8.2015)

”Karismaattinen showpainin legenda kuoli”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000000944376.html> (11.6.2015)

”Showpainikaunotar vaihtaa pornouralle”
<http://www.is.fi/viihde/art-2000000928525.html> (20.5.2015)

”WWE-tähden hyppypotkun karu seuraus: showpainija kuoli kehään”
<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000000897540.html> (23.3.2015)

”35-vuotias wrestling-tähti kuoli Meksikossa”

<http://www.is.fi/muutlajit/art-2000000897176.html> (22.3.2015)

”Showpainin legenda on poissa”

<http://www.is.fi/viihde/art-2000000740056.html> (9.4.2014)

”Showpainija tuli ulos kaapista”

<http://www.is.fi/viihde/art-2000000664703.html> (3.10.2013)

”Miten sujui juontajakaunottarelta showpaini?”

<http://www.is.fi/viihde/art-2000000652490.html> (28.8.2013)

”Yleisurheilupomo: Laji uhkaa vajota amerikkalaisen showpainin tasolle”

<http://www.is.fi/yleisurheilu/art-2000000641173.html> (21.7.2013)

”Jessica Alba pääsi niskan päälle showpainiringissä”

<http://www.is.fi/viihde/art-2000000493816.html> (10.4.2012)

”Randy ”Macho Man” Savagen kuolinsyy selvisi

<http://www.is.fi/viihde/art-2000000412006.html> (1.7.2011)

Yle:

”Puoli Seitsemän”

<https://areena.yle.fi/1-4171479> (20.9.2017)

”Euroopan ainoa transsukupuolinen showpainija”

<https://areena.yle.fi/1-4210050> (22.8.2017)

”Showpainija StarBuckin mielestä miehet ovat vastuuttomia”

<https://yle.fi/uutiset/3-9283683> (10.11.2016)

””Suomalainen mies ei ole enää mies ollenkaan” – showpainija Michael Majalahti haluaisi täräyttää suomalaisia nuijalla”

<https://yle.fi/uutiset/3-8964919> (17.6.2016)

”Showpainija Hulk Hogan voitti oikeustaistelun seksivideon julkaisusta”

<https://yle.fi/uutiset/3-8755699> (19.3.2016)

”Ilkka Nummisto ja Keijo Manni showpainivat Raison illassa”

<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/01/20/ilkka-nummisto-ja-keijo-manni-showpainivat-raisio-illassa> (20.1.2016)

”Showpaini eli wrestling on interaktiivinen liveshow”

<https://areena.yle.fi/1-2738352> (23.4.2015)

”Nyt otetaan äijästä mittaa showpainissa – vai tuleeko äitiä ikävä?”

<https://yle.fi/uutiset/3-7380780> (29.7.2014)

”Ouch! tuo showpainin ja kissatappelut teatteriin”

<https://yle.fi/uutiset/3-7211387> (28.4.2014)

“Suomessa showpainitaan Amerikan malliin suomalaisella twistillä”

https://yle.fi/ylex/uutiset/suomessa_showpainitaan_amerikan_malliin_suomalaisella_twistilla/3-7585929 (16.3.2013)

”Ammattipainissa kipu on aitoa”

<https://yle.fi/uutiset/3-5363338> (20.5.2011)

”Raakaa showpainia nähdään jälleen Suomessa”

<https://yle.fi/uutiset/3-5264854> (10.6.2009)